

endnu ikke blevet grundigt paavist af Nogen, at det vil blive til Bedste for Grønlanderne. Jeg siger: Lader os revidere den hele Tarif og sec, hvad der kan udrettes, thi der er dog ingen Ulykke skeet derved, at der hengaaer et halvt Mars Tid, inden vi tage en endelig Beslutning. Jeg skal dog nævne, at blandt de Produkter, som den høitærede Minister omtalte, — jeg har selv en Afkrift, som velvilligen er blevet mig meddeelt, over hvad der produceres deroppe — er der en lille Gjenstand, som dog ikke er saa ganske lille for Grønlanderne, nemlig Sælhundeskind. De Folk, som staae i Handelens Tjeneste, have nu 6 Skilling mere for saadanne Skind end de Indfødtte, men dette sætter naturligviis ondt Blod og giver Anledning til en forunderlig Smughandel, idet Handelens Folk kjøbe Skindene af Grønlanderne og derefter dele Profitten imellem sig. Det er nu imidlertid en af de Smaating, man kunde ændre, naar man virkelig vilde gjennee see det hele Væsen. — Den høitærede Minister mener, at han ingen Magt har over de herrnhutiske Brødre; men han har virkelig en stor og uindskrænket Magt i saa Henseende. Vi befordre dem nemlig op til Grønland paa Handelens Skibe og det endog for en modereret Fragt, og naar der altsaa kommer en Herrnhuter og vil op til Grønland, maa Ministeren sige: Nei, Du kommer ikke ombord; saa er den Sag afgjort. Vanskeligere er det at skaffe disse Folk fra Grønland end at forhindre dem fra at komme dertil; men dog troer jeg, at den ærede Minister har Ret, naar han siger, at han ingen Magt har over dem, som høre under dette Missionselskab. Jeg veed ikke, om noget af de ærede Medlemmer har givet Oplysning om, hvorvidt de herrnhutiske Brødre høre ind under Missionen eller ikke; det er mig ubekjendt; men jeg antager, at vor Mission ikke har noget Herredømme over disse Tydskere. Det er en Misforstaaelse, naar et æret Medlem fra Helsingør (Abler) siger: Vi ere uenige, for det ere vi i i Grunden ikke; men han vil pludselig og strax have indført denne Forhøielse af Prisen, som er en enorm Forhøielse og det navnlig paa de to omhandlede Gjenstande, medens jeg siger: Lad os først undersøge det hele Forhold, som

er en Sag, der ikke har nogen stor Hast, og saa vil jeg da endelig spørge: Hvorfor have saa stort Hastværk, hvorfor ikke gaae mere piano tilværks end saaledes, at man springer fra 1²/₃ til 2 f.; man kan jo gradviis gaae op til 2 f., saa væener man dem efterhaanden til at skjønne paa det. Jeg vil tillade mig at henvende den høitagtede Ministers Opmærksomhed paa, at jeg troer, at vi have gjort urigtigt i at stille Grønlanderne ved deres Sedler; der haves stor Mangel paa Smaamønt, og Distanserne deroppe ere altfor store til, at man kan føre synderlig Metalmonn med sig; det vilde ligeledes være en lille Rente for Handelen og en stor Væmmelighed for de Indfødtte, om de — jeg veed ikke, om det kunde skee paa nogen bedre Maade end ved Sedler — havde saadanne realisable Sedler, som kunde gaae og gjælde mellem Mand og Mand.

H. M. Petersen: Det turde dog være mindre rigtigt, naar det blev anført af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ste Valgkreds (Wille), at der ikke paahviler Sorø Academi nogen Forpligtelse i den i Endringsforslaget under Nr. 5 omhandlede Henseende; thi i Anmærkningerne til Finantsloven Sp. 343—44 vil man finde nederst paa Siden, at denne Forpligtelse idetmindste anerkjendes af Regeringen, og det er dog vel en Autoritet, man kan paaberaabe sig i denne Henseende. Der er endog paa det paagjældende Sted nævnt Statuter, ifølge hvilke der virkelig paahviler Sorø Academi en Forpligtelse til at etablere et praktisk Forordnings- og Forstinstitut; men der staaer ikke Noget om, at dette netop skal være ved selve Sorø Academi, som den ærede Taler syntes at mene. Efter mit Skjøn kunne Sorø Academies Midler ikke anvendes paa en mere hensigtsmæssig og hensigtsvarende Maade end netop paa den her antydede Maade. — Forslaget under Nr. 7 skal jeg stemme for, og jeg skal henstille, om det ikke let turde hændes, at man, ved nu at forkaste Forslaget om de 400 Rd., paa et senere Trin — enten det nu blev iaar eller adaare — kom til, at give noget Mere; det kan være, at man slipper billigst og bedst fra Sagen ved at stemme for den nu i Forslag bragte Sum. — Finants-